

DE VISSSENDE VERZAMELAAR is het officiële orgaan van de Vereniging Hengelsport Verzamelaars, opgericht in 1993.[PRIVATE }

Versijnt 2 maal per jaar.

Jaarcontributie VHV: f 25,- per jaar.

Jaarcontributie buitenland: f 25,- per jaar.

Girorekening VHV: 6733842, t.n.v. J.C.C.W. Foppele en/of H.M. Verswijveren.

Adres: Admiraliteitslaan 418, 's-Hertogenbosch.

Opzeggingen van het lidmaatschap vóór 1 december schriftelijk bij de secretaris van de vereniging.

Het bestuur van de VHV bestaat uit:

Voorzitter en penningmeester: Joep Foppele, Admiraliteitslaan 418, 5224 EM 's-Hertogenbosch,
tel.: 073 - 6221229.

Secretaris: Herman Verswijveren, Prinsenhove 66, 4336 HC Middelburg,
tel.: 0118 - 615818.

Redacteur verenigingsorgaan: Kees Ketting, Biesboschlaan 20, 5691 LE Son,
tel. + fax.: 0499 - 474393.

Leden: Yvan Bonnevalle, tel.: 070 - 5119017.
Iwan Garay, tel.: 040 - 2416176.
Arie Saueressig, tel.: 0320 - 288085.

Behoudens uitzondering door de wet gesteld, mag zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgeefster van deze uitgave, door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem (hen) op te treden, niets uit deze uitgave worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of anderszins, hetgeen ook van toepassing is op de gehele of gedeeltelijke bewerking.

WAARHEEN?

Gelijk bekend vindt de eerstvolgende beurs van de VHV plaats op zaterdag 21 oktober, als vanouds in De Lachende Vis in Oud-Empel ten noorden van 's-Hertogenbosch.

Adres: Empersedijk 21.

Hier nogmaals de routebeschrijvingen, aangezien gebleken is dat leden (en andere bezoekers, die voor het eerst komen) moeite hebben met het vinden van de locatie. De weg erheen lijkt inderdaad moeilijk, maar valt in de praktijk reusachtig mee. De Lachende Vis is dáárom juist zo goed vanwege de bereikbaarheid voor Fransen, Vlamingen en Duitsers.

VANAF UTRECHT:

Via de A2 volgt u de richting Eindhoven.

U neemt afslag Rosmalen.

Aan het einde van de afslag rechtsaf en bij T-splitsing linksaf.

Bij de stoplichten rechtsaf, daarna bij de 3e stoplichten (sporthal Maaspoort) rechtsaf.

Na ca. 400 meter linksaf, bord Oud-Empel blijven volgen (parellelweg).

U komt dan vanzelf bij De Lachende Vis.

VANAF EINDHOVEN:

Via de A2 volgt u de richting Utrecht.

U neemt de afslag Rosmalen.

Aan het einde van de afslag (bij de stoplichten) linksaf.

Bij de volgende stoplichten rechtsaf, daarna bij de 3e stoplichten (sporthal Maaspoort) rechtsaf.

Na ca. 400 meter linksaf, bord Oud-Empel blijven volgen (parellelweg).

U komt dan vanzelf bij De Lachende Vis.

VIA WAALWIJK:

Via de A59 volgt u de richting Utrecht/Nijmegen.

U neemt de afslag 's-Hertogenbosch.

Aan het einde van de afslag linksaf.

U volgt deze weg tot bij de stoplichten (sporthal Maaspoort), hier gaat u linksaf.

Na ca. 400 meter linksaf, bord Oud-Empel blijven volgen (parellelweg).

U komt dan vanzelf bij De Lachende Vis.

BEURSMEDEDELINGEN

De eerste beurs in 1996 zal worden gehouden op ZONDAG 28 APRIL. De zondag is gekozen op veler verzoek. Heel wat leden, waaronder winkeliers, kunnen zich op een zaterdag wegens werkzaamheden bijzonder moeilijk vrijmaken. De verwachting luidt dan ook dat deze beurs extra-druk zal worden. Richt dus op tijd uw eventuele stand in en kom niet te laat, want vooral het eerste uur zijn er koopjes te halen en zeldzaamheden te ontdekken.

U kunt ook alvast noteren dat de tweede beurs van volgend jaar zal worden georganiseerd op zaterdag 19 oktober 1996, wederom in onze "eigen" locatie, De Lachende Vis.

De veiling op de beurs van 21 oktober 1995 staat onder leiding van de voorzitter van de EFSA (European Federation of Sea Anglers), PETER DOHMEN, die veilt "bij afslag". Is de laagste prijs eenmaal bereikt, dan volgt er nog een "bij opbod". Merkwaardigerwijs loopt de prijs vooral de tweede maal vaak beduidend hoger op.

Denk er als aanbieder voor de veiling svp aan een bodemprijs op te geven (onderste limietprijs). Anders brengt uw Luxor misschien maar twee tientjes op of uw collectie Nederlandse boeken gesigneerd door de auteurs, een habbekrats. Dat kan nimmer de bedoeling zijn.

N.B. Wie de laatste beurs bezocht, herinnert zich waarschijnlijk dat vooral splitcane-hengels uiterst goed in de markt lagen. Of dat ditmaal ook het geval zal zijn, weet niemand. Het aantal hengelverzamelaars is, vergeleken met reel- en molencollectionneurs, gering.

Misschien heeft de hernieuwde belangstelling voor "cane" ook wel te maken met het feit dat deze hengels, die net als glasvezelexemplaren nog wisten te buigen, niet alleen worden gekocht voor de verzameling, maar vooral ook om nog mee te VISSSEN. En dan uiteraard vooral wanneer daarbij die nieuwe generatie gevlochten lijnen, type Dyneema (Iwan Garay stelt voor ze "superlijnen" te noemen) worden gebruikt. Die zijn zo sterk -10/00 trekt al zeven kilo - en die bezitten zo weinig rek dat bij een harde aanslag met een snelle, stugge grafiethengel vaak de top van die hengel breekt. Daarvan heb je met "glas" of "hout" amper last.

KOOPLUI

Het aantal handelaren in "hengelaria" neemt langzaam toe, ook in het buitenland. Geef eens aan de redactie een lijstje door van degenen met wie men zaken doet. Belangrijke punten: publiceert de handelaar een catalogus? Wat kost die? Zijn de prijzen reeël? Kloppen de beschrijvingen van de objecten? Hoe kunnen betalingen geschieden? Wordt direct teruggestort als het object uitverkocht was? Hoe staat het met douane- en invoerrechten? Komt de handelaar betrouwbaar over?

De redactie neemt op zich een lijst van bonafide handelaren op te nemen in het volgende nummer.

NB. Ook onprettige ervaringen svp doorgeven.

ADRESSEN

Ook in het buitenland bestaan clubs van verzamelaars. Zijn er leden die daarvan lid zijn, willen ze dan zo vriendelijk zijn dit bij de redactie te melden? (telefoon/fax: 0499-474393). We vernemen graag naam en adres, de kosten van een lidmaatschap, wel of niet een verenigingsorgaan, en dergelijke.

Graag ook een waardering van de club geven. Met andere woorden: is het lidmaatschap de moeite waard?

WERPMOLENS VAN NEDERLANDS FABRIKAAT

Het is voor een verzamelaar soms erg moeilijk om informatie te verkrijgen over zijn verzamelgebied.

Reden waarom wij willen proberen om via ons blad de informatie die bestaat onder onze leden op papier te krijgen.

In het vorige blad (uitgave nr. 3) hebben we een eerste aanzet gemaakt teneinde alles te weten te komen over de twee (of meer?) in Nederland gemaakte werpamolens, en wel de MASSART en de TAMSON.

We zijn er heilig van overtuigd dat we maar een tipje van de sluier hebben opgelicht en hopen daarom dat iedereen die de gegeven informatie kan aanvullen dat ook doet.

Over de TAMSON meldde de heer Kowski dat er ook een kleiner model van de bekende TAMSON zou bestaan. Vraag: zo ja, wie heeft die ooit gezien? Is er in Nederland iemand die nog aan de TAMSON heeft gewerkt? Zo'n iemand zou een schat van informatie kunnen verstrekken.

We zouden ook dolgraag wat meer informatie willen ontvangen over de MASSART. Zou er in het noorden nog iemand zijn die de fabrikant J. de Vries, Bachkade 13, Groningen nog heeft gekend? Hoe dan ook; de MASSART is ongetwijfeld in Nederland één van de meestgezochte verzamelaars-items.

SPLITCANE: ONDERHOUD EN REPARATIES

Ondanks het grote succes van carbon, boron en andere hoogtechnologische vezels, blijven vele vissers terecht verliefd op het aloude splitcane.

Splitcanehengels, zelfs van het beste fabrikaat, hebben echter één groot nadeel: hun kwetsbaarheid.

Daardoor is een goed onderhoud van cruciaal belang, en zal zelfs de meest voorzichtige gebruiker vroeg of laat één en ander moeten herstellen of corrigeren.

In de volgende bijdrage wil ik hiervoor enige richtlijnen geven.

ONDERHOUD

U kent wellicht de twee grote vijanden van splitcane: vocht en overbelasting. Door de gelijmde constructie van splitcane is indringend vocht funest: het bamboe gaat zwellen, eventueel zelfs rotten en de lijm komt los.

Daardoor komen de strips los te zitten, wat aanleiding geeft tot breuk. Deze toestand is soms duidelijk zichtbaar, maar is vaak slechts op te sporen door minutieus onderzoek. In ieder geval dringt een herstelling zich op. (Zie verder: reparaties)

Beter is het dit euvel te voorkomen, door de hengel te beschermen met een goed onderhouden vernis(lak)laag. Controleer dus regelmatig de splicanehengels waarmee u vist en werk eventuele beschadigingen aan de lak direct bij:

Schuur het beschadigde gebied op met fijn schuurpapier, ontvet met aanstekerbenzine en breng nieuwe lak aan. Let er vooral op dat de voetjes van de ogen alsook het afdekplaatje goed afgedicht zijn.

Indien u een oude hengel opnieuw wil gebruiken, is het aangewezen de oude laklaag volledig te verwijderen. De enige veilige methode is door met een scherp mes, dat u loodrecht op de hengel houdt, de lak weg te schrapen. Ga vooral niet snijden, want dan beschadigt u gegarandeert de bamboevezels. De lak op de wikkelingen lichtjes opschuren. Daarna de hengel opnieuw tweemaal lakken.

Overbelasting leidt in het beste geval tot een kromme hengel, in het slechtste geval breekt de hengel.

Respecteer daarom de aanwijzingen van de constructeur betreffende het maximale werpgewicht of het nummer van de vliegenlijn. Het overdreven kromtrekken van de hengel tijdens de dril of bij vastzitten is vanzelfsprekend uit den boze.

Ook kan een hengel gaan krom staan door hem lange tijd horizontaal te houden (passief vissen) of door hem bij het opbergen schuin tegen een muur te plaatsen.

Bewaar een splitcane liefst hangend in het foedraal met de dikke einden naar beneden. Last but not least worden splitcanes vaak zwaar beschadigd door, bij vastzittende bussen, aan de hengeldelen te sleuren en te draaien. Voorkom dit probleem door de bussen smetteloos schoon te houden en regelmatig licht in te wrijven met paraffine. Geen vet of olie: deze trekken alleen maar vuil aan. Zitten de bussen echt vast, hou dan uitsluitend de bussen (vooral niet de hengel zelf!) stevig vast en trek in een rechte lijn. Licht opwarmen van de moederbus of het laten intrekken van kruipolie kunnen hierbij helpen.

REPARATIES

Kromme hengeldelen kunnen "gerecht" worden. Hiervoor bestaan twee technieken: koud rechten en warm rechten.

Koud rechten wordt normaal alleen toegepast tijdens de constructie van de hengel. Het hengeldeel wordt dan gerecht terwijl de lijm nog zacht is. Wij kunnen deze techniek toepassen tijdens het plaatsen van nieuwe bussen en bij het herstellen van een gebroken hengel. Het plaatsen van de ogen aan de "andere" kant van de hengel, waardoor deze automatisch rechtgevestigd wordt, valt eveneens onder deze categorie.

Bij warm rechten maken we gebruik van een hittebron. Zo worden bamboe en lijm enigszins zacht gemaakt en is het deel beter te rechten.

Het probleem hierbij is dat bepaalde lijmsoorten, die in de constructie van splitcane gebruikt worden, zeer gevoelig zijn voor oververhitting. Dit geldt bijv. voor het bekende Araldite, dat o.a. door Hardy gebruikt wordt. Hou daarom voor alle zekerheid de temperatuur zo laag mogelijk.

Als hittebron gebruikt u best een haardroger of een hete-lucht-verfstripper. (Deze laatste alleen indien met regelbare temperatuur)

U beweegt het te rechten hengeldeel door de hete lucht en buigt het terzelfdertijd in de gewenste richting. Indien u een korte "knik" wilt corrigeren, slechts de knik verwarmen en buigen.

Het kan aangewezen zijn om het te buigen gedeelte strak en kruiselings te wikkelen.

Zo vermindert het risico dat de hengelstrips tijdens het rechten verschuiven.

Ga langzaam en voorzichtig te werk en controleer regelmatig het resultaat door langs het hengeldeel te kijken.

Bedenk ook dat een perfect resultaat vaak niet te bereiken is. Ga in dat geval de zaak niet forceren, maar neem genoegen met wat gerealiseerd is.

RAMP

Een gebroken hengel is zowat het ergste wat een visser kan meemaken.

Het hoeft echter geen onherroepelijk drama te zijn, daar vele breuken bij splitcanehengels degelijk en quasi onzichtbaar te herstellen zijn.

Als we spreken over breuken, moeten we beseffen dat de meeste breuken niet volledig zijn: het hengeldeel is enkel "gekraakt". Verscheidene bamboevezels zijn dan gebroken en tonen zich als opstaande splinters, terwijl de overige vezels nog heel zijn. Soms is het slechts een enkele splinter die loskomt. Dit doet zich nogal eens voor aan de knopen, waar het splitcane steeds wat zwakker is. Herstelling is hier natuurlijk noodzakelijk. Ook bij een kleine splinter, omdat die tot diep in het hengeldeel kan doorscheuren.

Voor de herstelling bereidt u een ruime hoeveelheid Araldite Standard.

Breng de Araldite goed dik aan in en rond de breuk. Verwarm de met lijm ingesmeerde breuk d.m.v. een haardroger. Hierdoor wordt de lijm doorzichtig en vloeibaar, zodat hij beter doordringt. Gebruik een scheermesje om de lijm diep in de breuk te duwen en buig hierbij voorzichtig de hengel zodat de breuk een weinig openstaat. Duw de splinters op hun plaats. Breng nu een zeer strakke, kruiselingsse wikkeling aan over de ganse lengte van de breuk. Visdraad (35/100) is hiervoor zeer geschikt. Terwijl de lijm nog zacht is, kunt u het herstelde deel koud rechten.

Is de lijm gehard; de wikkeling afrollen, lijmresten voorzichtig wegschrappen, bijschuren met fijn schuurpapier en opnieuw lakken.

Een dergelijke reparatie is vaak vrijwel onzichtbaar en zeer sterk. Eventueel kunt u over de herstelde breuk een wikkeling aanbrengen in dunne, ongekleurde visdraad. Dit geeft extra sterkte en is vrij opvallend.

GEKNAKT

Wat echter als het hengeldeel volledig doorgebroken is?

Als het een lange breuk betreft, schuift u de gebroken delen in en tegen elkaar en herstelt u zoals hierboven beschreven staat.

Een breuk, waarbij de delen zeer kort zijn afgebroken, is moeilijker te herstellen. Ook is de herstelling steeds duidelijk zichtbaar, wat de hengel voor verzamelaars minder aantrekkelijk maakt. Een mogelijke herstelling bestaat hier in, dat men de delen "splitst". Men snijdt dan aan ieder deel een taps toelopend vlak, en deze vlakken worden tegen elkaar gelijkmd. Hierbij kan het interessant zijn ter versterking zeer dunne latjes bamboe aan twee of meerdere zijden vast te lijmen. Vroeger werd hier ook wel een gespleten, holle vogelveer voor gebruikt, die daarna omwikkeld werd.

Als de breuk zich kort onder het topoog bevindt, is het misschien eenvoudiger de top gewoon korter te laten en het topoog op de plaats van de breuk te monteren. Dit heeft wel als gevolg dat de actie van de hengel verandert. (Deze wordt in principe wat sneller)

Als u vaststelt dat er hengelstrips loskomen zonder dat er een breuk is, kunt u Araldite d.m.v. haardroger, en scheermesje in de spleet aanbrengen. Dan verder wikkelen, ontwikkelen, verwijderen lijmresten en lakken.

L. Jorissen

ARCHIEF

Clubreparateur Carl Kuipers heeft nog steeds geen moeilijkheden met de PTT vanwege karrevrachten pakjes met oude molens, reels en losse onderdelen die bij hem moeten worden afgeleverd, iedere dag opnieuw.

Spit uw verzameling nog eens door op zoek naar zaken die voor u geen waarde hebben, maar die Carl nog uitstekend kan gebruiken om leden van dienst te zijn bij restauratie of reparatie van molens of reels. Ook foto's en tekeningen zijn welkom, evenals gebruiksaanwijzingen met onderdelenlijsten. Wilt u die niet afstaan maar zelf houden, maak er dan bij de supermarkt à raison van een duppie een fotokopie van. Dat kan toch de kop niet kosten! En van een welvoorzien "archief" profiteren alle leden - misschien te zijner tijd ook u.

UIT DE VERZAMELING VAN HANS BRINKEL

In 1992 begon ik met het verzamelen van oude en antieke hengelsportobjecten. Zoals iedereen kocht ik in het begin alles wat maar te verkrijgen was. Met veel van die zaken heb ik later weer andere verzamelaars blij gemaakt, onder andere in Empel, zeker weten!

Zo kwam ik eens op een antiekmarkt en vroeg bij de koopman van een kraampje of hij wellicht visspullen te koop had. Hij prees mij toen een maden-hoorntje van messing aan. Ik had nog nooit zo'n ding gezien en door mijn onervarenheid en gebrek aan kennis vertrouwde ik het zaakje niet, temeer daar de koopman op die markt een beetje in een kwade reuk stond. Ik liet de koop schieten ...

's Avonds had ik al spijt, maar een week later, toen ik weer op die markt was, bleek het hoorntje verkocht. De koopman wreef nog zout in een open wond ook, want hij zei: "Als je visspullen verzamelt, had je moeten weten wat het voor een ding was! Ja, nu heb je spijt, maar nu is het te laat." (Hoe bedoel'u, door schade en schande wordt men wijs?)

Nummer twee!

Een half jaar later ... kwam ik er wéér één tegen. Wéér kocht ik hem niet. Ik vond hem te nieuw, hij was gepeetst (!) en o ja, ook nog eens veel te duur. Kort daarna kreeg ik een Millers Antiekcatalogus in handen. Onder het hoofdstuk "Fishing Tackle" stond een afbeelding van een "Victorian copper and brass maggot shute", mét prijsindicatie. Wat een stommeling was ik geweest. Het ging om echte collector's items, waarvan ik er al twee had kunnen hebben ...

Maanden later kwam ik in contact met René Boelen -de man die door Kees Ketting werd geïnterviewd voor Hét Visblad en die indirect met zijn verhaal over zijn schilderijen (René is fijnschilder) mij tot verzamelen bracht. Ik had een deel van zijn collectie overgenomen en kwam met hem te spreken over die maden-hoorntjes. René bleek er eentje te bezitten van zink, maar was er in zijn loopbaan als collectionneur nog nooit eentje van messing tegengekomen.

Visspullen

Tevreden en voldaan door de aankopen die ik bij René had gedaan, keerde ik 's avonds met mijn vrouw huiswaarts. De volgende ochtend stonden wij zelf met overvloedige "rommel" op een vlooiemarkt. (Geen visspullen dus!) Mijn linkerbuurman verzekerde mij desgevraagd dat hij geen visspullen te koop had. Ik was zijn kraam die dag al wel vier maal gepasseerd, toen ik opeens, als in een flits, een maden-hoorntje van gebronsd messing zag liggen, met een schitterend "patina". (U ziet, de vaktermen begon ik ook al te leren).

"O, dát ding," deed hij laconiek. "Ja, dat heeft geloof ik met vissen te maken."

Om kort te gaan, omdat we naast elkaar op de markt stonden, kon ik het hoorntje voor een prikkie kopen. Wat een mazzel! De avond tevoren was zo'n hoorntje nog een droom geweest en een dag later had ik er eentje. Wie riep daar "beginnersgeluk"! Diezelfde avond belde ik René op, hoe moe ik ook was. Hij hoorde mijn verhaal met stomme verbazing aan. Omdat hij mij een plezier had gedaan met verzamelspullen, ging ik met hem het maden-hoorntje ruilen voor iets anders. Hij was blij en ook ik was tevreden -hoewel ik dus nog steeds geen maden-hoorntje van messing bezat. Maar wel een aantal van zink. Doch ik was ervan overtuigd dat mijn dag nog wel zou komen. Een jaar later was het bingo. Ik kocht mijn eerste exemplaar van een handelaar die dacht dat het maden-hoorntje iets was om duivenvoer of iets dergelijks in te stoppen. (Ik liet dat maar zo)

Thans bezit ik vier exemplaren van messing en eentje van koper. Ze lijken geen van allen op elkaar! Ik beschikte zelfs over dubbelen maar daarmee heb ik andere verzamelaars blij gemaakt, en natuurlijk ook met hen geruild voor zaken die ik op mijn beurt graag wilde hebben.

Hans Brinkel

LIJDEN

Op een beurs, markt of Open Dag kom je een molen tegen waarnaar je al jarenlang op zoek bent. Hij ziet er nog goed uit ook, maar valt net iets buiten de begroting. Afdingen, sjaggeren, marchanderen en wachten tot het eind van de manifestatie en al die andere trucs lukken niet, en je laat de molen "lopen".

Wees ervan overtuigd dat je zo'n model in die staat nooit meer in je carrière zult tegenkomen.

Koop je de molen daarentegen wél, dan kun je er zeker van zijn dat je een maand later precies zo'n exemplaar tegenkomt - in nog veel betere conditie en voor de helft van de prijs. Dit nu heet "leven en lijden van de verzamelaar".

RAPPORTCIJFERS

Verzamelaars van "Fotografica" ("alles" wat met de fotografie en de geschiedenis ervan samenhangt) hanteren een handige code die moeilijkheden of problemen bij aan- en verkoop van spullen sterk vermindert, vooral indien dit ongezien of via de post geschiedt. Die code is zeer eenvoudig te hanteren en berust domweg op een nummer.

10 = nieuw, of nieuw in doos.

9 = in staat van nieuw, geen gebruikssporen.

8 = in zeer goede staat.

7 = behoorlijke staat met normale sporen van gebruik.

6 = duidelijke gebruikssporen

5 = zeer gebruikt uiterlijk, maar werkt nog naar behoren.

4 = rijp voor de sloop; alleen goed voor de onderdelen.

Uw redacteur stelt voor deze code in de VHV te gaan hanteren.

INGEZONDEN BRIEF

Beste verzamelaars,

Ik wil beginnen met iedereen te bedanken die de beurs in Oud-Empel hebben georganiseerd. Ik heb een hele fijne dag gehad. Het is 'n pracht om zo'n veelheid en diversiteit aan mensen en materialen op één plek bij elkaar te zien.

Graag wil ik mezelf iets meer bekend maken bij de rest van de leden voor wat betreft het hoe en waarom van mijn verzamelen. Ik vis al sinds zo ongeveer mijn twaalfde jaar en heb altijd al met verwondering naar materialen in de hengelsportwinkel staan kijken.

Naarmate ik meer hengelervaring opdeed werd ik ook veeleisender ten aanzien van het materiaal. Toch treft mij altijd weer de schoonheid van oud en handmatig gemaakt materiaal, met name hout en koper (Splitcanehengels, houten en koperen reels, kunstaas,

etc.). Een zweem van romantiek, noem het nostalgie, vooral na het zien van "A passion for angling". Geboren in Zuid-Limburg, vissend aan en op de Maas, ben ik via omzwervingen terecht gekomen in Hoorn, alwaar ik mijn viswijze drastisch moest aanpassen.

Mijn leefwijze brengt met zich mee dat ik veel rommelmarkten en vaste adresjes bezoek om spullen voor mijn huis en andere verzamelingen bijeen te brengen. Vaak loop ik dan tegen hengelmateriaal aan, zo ook twee jaar geleden. Op het Waterlooplein kocht ik na enkele aarzelingen een Hardy splitcane drie-delige vlieghengel met reserve-top. Hij werd aangeboden tesamen met een Hardy zalmhengel. Aangezien men voor beide f 1.000,- vroeg, probeerde ik alleen de vlieghengel te kopen. Dat lukte voor het voor mij behoorlijke bedrag van f 300,-. Maar ik wilde hem gewoonweg graag hebben, daar ik al vaker kwalitatief mindere hengels heb gezien die aanzienlijk duurder waren. Hardy had voor mij toen ook iets mystieks, ik moest er gewoonweg één bezitten. Om meer informatie te krijgen schreef ik Hardy-Alnwick een brief met de gegevens (The "Deluxe" Rod no. 246936 Palakona Regd F.C. pat. no. 20875/22 C 41024) Ik kreeg een zeer keurige brief terug tesamen met een kopie uit hun archief die aantoonde dat mijn Palakona in 1920 vervaardigd was. N.B. de eerste van dit type werd in 1915 gemaakt. Deze hengel is het pronkstuk van mijn verzameling en ik kijk er vaak en met plezier naar.

Toch geniet ik ook erg van de kapotte splitcane hengels die ik ooit kocht, die gegevens vermelden zoals bijvoorbeeld: "Vis en geniet" C. Meijer made in Holland, met een tekening van een dobber in het water. Of van de houten kist die ik ooit kocht met drie inferieure hengeltjes van Japanse makelij, maar toch splitcane! Op vakantie in Frankrijk ben ik ook wel eens tegen wat koperen snoekreeltjes en zo aangelopen. Als ik zoiets vind is mijn vakantie perfect.

Tot slot nog een anekdote over een broeder in Petrus. Ik had op het Waterlooplein weer hengels op de kop getikt, behalve wat kapotte stalen hengels ook een splitcane. Ik liep verder door de stad op weg naar het station met mijn pas verworven schat onder mijn arm. Vanuit een metro-ingang kwam er opeens uit een groepje junks één van hen op mij af, met aan zijn hand een fiets. Ik dacht: "O nee, ik hoef geen fiets te kopen". Hij grijnsde me tegemoet met zwarte, bebloede, afgebrokkelde tanden. Vraagt hij: "Is dat een splicane hengel?" Vervolgens hebben we langdurig en heel erg leuk over hengels en vissen gepraat. Zo zie je maar weer, visliefhebbers vind je in alle lagen van de bevolking.

Ik moet concluderen, na het zien van verzamelingen van collega-verzamelaars, dat ik me in de beginfase bevind, qua verzameling en qua kennis. Ik hoop via deze vereniging, dus via jullie, meer informatie te verkrijgen.

Michel Vercoelen

NEEM UW VROUW EN VRIENDIN MEE NAAR ONZE BEURS!!

Tot onze grote vreugde mogen we iedere beurs weer meer dames begroeten. Een verheugende ontwikkeling vinden we. Op de eerste plaats is het gewoon plezierig dat de dames belangstelling hebben voor de hobby van manlief, want verzamelen met zijn tweetjes is gewoonweg veel leuker dan op je eentje. En als de dames nog zelf niet actief mee-verzamelen dan kan misschien de interesse op onze gezellige beurzen gewekt worden. De aanwezigheid van onze dames heeft nog een heel ander groot voordeel. Want als je een tafel hebt, dan is het toch wel erg prettig als je de tafel even kunt overlaten aan je vrouw of vriendin om zelf even langs de tafels van de andere verzamelaars te lopen. Als u dan zo slim bent geweest om alle spullen van een prijs te voorzien, heeft u tijd om alle tafels te bewerken. Dus ... wat let u om voortaan uw vrouw of vriendin mee te tronen naar onze beurzen?

WAARAAN HERKEN JE EEN OUDE WERPMOLEN?

Oude tot zeer oude werp molens hebben over het algemeen een paar specifieke kenmerken. Let op de hendel. Heeft het greepje op de hendel een rond geribbelde vorm of is het van hout of been, dan heeft u hoogstwaarschijnlijk een oudje te pakken. Oude werp molens hebben geen gesloten pick-up beugel (m.u.v. de Hardy Altex!). Wat ze wel hebben zijn: vinger pick-ups of beugels van het haaktype. Oude werp molens hebben over het algemeen geen automatische beugelomslag; vaak wordt de omslag bediend met de duim, zoals bij de oudere LUXORS. Een ander aanknopingspunt heeft men soms in de nummering. Tal van merken hebben in het carter (zoals de oude DAM werp molens) een nummer staan en dat geeft natuurlijk al een indicatie. Bij de meeste merken staan die nummers in de molenvoet. Japanse werp molens herkent u aan de vermelding "made in Japan" in de molenvoet. Daar de meeste Japanse werp molens pas betrekkelijk kort in Europa op de markt zijn (kort in de zin van de verzamelaars) zijn er maar heel weinig verzamelaars die werp molens uit het verre oosten verzamelen.

UIT DE OUDE DOOS

We hebben onverwacht veel reacties gehad op ons verhaal over de RU-molens in "Het Visblad". Niet onbegrijpelijk, want er zijn ontzettend veel RU-molens in Nederland verkocht en het merendeel van deze robuuste molens is nog steeds in gebruik.

Ontelbare REKORDS en RECORDETTES vangen aan zee nog trouw hun visjes. Het zullen wel de laatste van de RU-generatie zijn, want de produktie van deze molens is enige jaren geleden definitief gestopt. We moeten helaas konstateren dat de produktie van werpamolens in Europa definitief dreigt te verdwijnen. Jammer, jammer.

We kregen meldingen van diverse oude RU-molens, maar tot onze verbazing was er niemand die meldde in het bezit te zijn van ALDER molens. Dit waren echte RU-molens die onder de naam ALDER enige tijd in Nederland te koop moeten zijn geweest. De allereerste RU was een groene RU-MER met op het carter het nummer 46 (van 1946 dus) en de in 1948 gemaakte modellen hadden het nummer 48 in het carter. Vanaf 1950 vervielen deze vermeldingen.

De eerste RU-SPORT had een slipknop met drie vleugeltjes en een halve beugel. Gedurende de produktie-periode van 1946 tot 1990 zijn naar schatting veertig verschillende modellen geproduceerd en bovendien zijn er van bepaalde modellen zoals de RU-MER en de RECORD vele varianten uitgebracht. Kortom: een heel interessant merk voor een verzamelaar (en nog goed betaalbaar ook).

De geestelijke vader van de RU-molens was een bankemployé (ene Albert Dubert) die toevalligerwijze via de bank in een fabriek van landbouwwerktuigen terecht kwam met de bedoeling de zaak van een dreigend bankroet te redden. Dat mislukte falikant en hij bleef uiteindelijk alleen over met een oude draaibank waarop hij onderdelen van werpamolens begon te maken. Dit resulteerde tenslotte in de produktie van werpamolens van eigen fabrikaat. Pikant detail: Dubert was geen visser en had ook geen technische opleiding gehad! Dat heeft hem niet belet om binnen de kortste keren een geweldig bedrijf uit de grond te stampen, waarin alle onderdelen (tot het kleinste schroefje toe) werden vervaardigd, die nodig waren om grote aantallen werpamolens te maken. Op het hoogtepunt van zijn bestaan had Duber twaalf vrachtwagens in bedrijf om alleen al in Europa zijn klanten te bedienen. Een opvallende bijzonderheid van de RU-molens was dat de diverse modellen uitwisselbare onderdelen hadden.

Over onderdelen gesproken: de eigenaar van Het HENGELSPORTHUIS Arno van Rooy te Eindhoven heeft nog tal van onderdelen van diverse soorten RU-molens in voorraad. Wilt u weten of hij u kan helpen met onderdelen voor uw RU-molen, dan moet u hem maar eens bellen onder nr. 040 - 2468888. Slingers zijn helaas niet meer te leveren.

U wilt ook weten waar de naam RU vandaan komt?

Wel, dat is de afkorting van "Ruisseau" (betekent beekje) en daarmee wilde Dubert aangeven dat zijn werpmolen te gebruiken was voor dat water. Was de werpmolen óók te gebruiken voor het vissen op zee dan werd het woordje MER toegevoegd aan de afkorting RU. RU-MER dus!

OPSPORING VERZOCHT

Ik heb een molentje in mijn bezit dat ik niet kan thuisbrengen. Het enige aanknopingspunt is een monogram met de letters W en S of andersom.

Is er iemand die mij op weg kan helpen?

Verder zoek ik nog naar de volgende onderdelen: Hendels voor de ABU 333, ABU 1600, ABU 9000, ABU 10000, MITCHELL 346 en CRACK 200.

Tevens gevraagd gebonden jaargangen van "De Nederlandse Hengelsportwereld" 1947 t/m 1952 en ook nog de gebonden jaargangen van "De Nederlandsche Hengelsport" 1936 tot 1950 en 1963 tot 1970.

Iwan Garay

BEURSGEDRAG

Onze leden krijgen voor een zeer lage prijs een of twee tafels toegewezen. We verwachten van deze tafelbezitters dat ze tussen 8 en 9 uur 's morgens de tafels klaarmaken en dat ze aanwezig blijven tot 3 uur 's middags.

Sommige verzamelaars nemen een tafelkleedje mee om de zaak wat op te fleuren. Een prijzenswaardig initiatief.

SCHRIJVEN IS NIET MOEILIJK

Op ons verzoek om kopij werd door verschillende leden -hiep hiep hoera- gereageerd met hoogst interessante en wetenswaardige bijdragen. De inzenders hartelijk dank, dat spreekt. Evenwel: iedere verzamelaar heeft minstens één verhaal te vertellen.

U kunt niet schrijven?

U weet niet hoe te beginnen?

U hebt geen typewriter?

Maakt allemaal niets uit. U kunt ook schrijven met de hand, dan zet de redactie het wel over. Taal- en stijlfouten worden geruisloos weggepoetst en indien gewenst kan uw bijdrage onder een schuilnaam verschijnen. (Sommige collectionneurs houden het bezit van een vaak kostbare verzameling graag geheim, dit vanwege het grijpgrage gajesgilde).

Werkt u op een PC, zend dan zowel een print als een floppy in; dit vergemakkelijkt correctie door uw redacteur, die maar geen afscheid kan nemen van zijn stokoude Adler -op zich al een collector's item. (Houd svp een brede kantlijn aan, schrijf op één zijde van het papier en print of tik met dubbele spatie svp).

Hier een aantal punten waarover u eens uw licht kunt laten schijnen. Kies er vijf of tien uit en beantwoord deze als het ware. Klaar is Kees, en al helemaal als u één en ander lardeert met zaken die volgens u voor medeleden interessant of waardevol kunnen zijn.

- Wanneer bent u begonnen met verzamelen?
- Waarom eigenlijk?
- Vist u ook zelf? Waarop? Waarmee? Waarom?
- Verzamelt u nog steeds hetzelfde gerei als toen u begon?
- Hoe financiert u uw hobby? Handelt u ook een beetje? (Waarom niet, waarom wél?)
- Koopt u ook in het buitenland?
- Waar haalt u uw kennis vandaan?
- Wat boeit u zo aan uw verzamelgebied?
- Hoe is de verzameling ondergebracht? (Kamer, kast, zolder)
- Waar vond u tot nu toe de meeste spullen voor uw collectie? Kunt u daarvoor een reden

bedenken?

- Hoeveel tijd besteedt u aan uw hobby?
- Verzamelt u nog andere zaken dan alleen visgerei?
- Belegt u in uw collectie? Of gaat het slechts om een passie?
- Wat vindt u het moeilijkste punt van uw hobby?
- Bent u weleens jaloers op collega-verzamelaars? Waarom?
- Bent u door iemand op weg geholpen? Wie was uw voorbeeld?
- Als geld geen enkele rol zou spelen, welk object (eentje!) zou u dan het liefst aan uw verzameling willen toevoegen? (Geef ook de reden).
- Dromen hebben we allemaal. Welk "voorwerp" spookt door de uwe als het om uw collectie gaat?
- Bent u weleens in de boot genomen? Waarmee? Door wie? Hoe ging dat in zijn werk?
- Hebt u weleens last gehad van falsificaten? Zo ja, hoe ontdekte u het bedrog? Hoe kan men überhaupt vervalsingen op uw verzamelgebied herkennen?
- Vist u weleens met objecten uit uw collectie of hebt u ze alleen "voor de pronk"?

Tot slot drie onderwerpen die ieder op zich al een aardig artikeltje kunnen opleveren.

- WAT WAS TOT NU TOE UW LEUKSTE VOORVAL?
- WAT WAS TOT NU TOE UW GROOTSTE STOMMITEIT? (Meerdere mogen ook).
- WAT WAS TOT NU TOE UW MOOISTE MEEVALLER?

De redacteur wacht met spanning af.

VAN DE VERZAMELAARSMARKT

Deze rubriek is voor de leden gratis! Teksten toesturen aan de redactie svp.

Te koop gevraagd door Hans Brinkel (079-3420273) een MASSART-werpmolen. Verder oud kunstaas, tuigenplankjes, lijnwinders en aasdozen uit zink, messing, koper en hout.

Kees Ketting (0499-474393) zoekt twee boeken van Charles Ritz en Tony Burnand, te weten À la mouche en Vademecum du pêcheur à la mouche.

Livien Jorissen uit Antwerpen, is op zoek naar A master's guide to building a bamboo fly rod, van Garrison. Ook zoekt hij Truites-Mouches-Devons van Dr. P. Barbellion. Adres: Arendstraat 60, 2018 Antwerpen, 03-2303709

Iwan Garay (040-2416176) biedt wegens plaatsgebrek te koop aan een mini-verzameling van zeven BAM werpmolens. Het gaat om een nieuwe 620, een 600, een nieuwe 500 met beugel, een 500 met vinger pick-up, een 310, een 300 en een 100. Documentatie kan worden meegeleverd!

Willem Cupedo zoekt nog vele oude losse of gebonden jaargangen van de volgende hengelsporttijdschriften: De Nederlandsche Hengelsport, Onze Zoetwatervissscherij (van de Ned. Heidemij), Piscator, Piscicultura, Hengelsportwereld, Aquavaria en Onze Hengelsport. Wie helpt hem en geeft hem een belletje op 010 - 2620641?

OPGERUIMD STAAT NETJES

Welhaast iedere verzamelaar kampt in de loop van zijn carrière met het verschijnsel van de doublure: je bezit twee of meer exemplaren van hetzelfde object. Het mooiste exemplaar houd je uiteraard zelf, maar nummer twee of drie is uitstekend geschikt om te verkopen c.q. te ruilen.

Tip: maak een lijstje van uw doublures, met uw naam, adres en telefoonnummer, maak er een aantal fotokopieën van en leg het stapeltje neer op uw tafel tijdens de komende beurs (of op de algemene verkooftafel). Onderling contact is voor de bloei van de vereniging belangrijk. En zelf komt men op deze manier nog eens van zo'n in-de-weg-iggertje af.

BENT U GOED VOOR UW GELD?

De waarde van een collectie is vaak moeilijk in te schatten. Een verzameling vishaken is waarschijnlijk minder waard dan een collectie vooroorlogse Hardy-reels of Payne-hengels. Dat wil zeggen: voor buitenstaanders. Voor de collectionneur van de haken of de molens maakt dit waardeoordeel niets uit.

Hij is trots op zijn bezit, punt uit,

En oeverloze discussies erover eindigen al gauw met stompzinnige vragen als "hoe lang is een Chinees" of "hoe snel zwemt een koala-beer?"

Dit speelt ook met verzekeringen. Wie taxeert dan de waarde? Wie bepaalt bij diefstal of brand hoeveel wordt uitgekeerd?

Nieuwwaarde? Vervangingswaarde? Dat over zaken als deze vaak problemen ontstaan -nooit als u jarenlang de premie stipt op tijd betaalde, maar alleen als er van de kant van de verzekering nu eens met geld over de brug moet worden gekomen, gelijk bekend - weet iedereen. De redactie verneemt graag van leden of ze al dan niet verzekerd zijn, en de reden, en bij wie, en onder welke condities.

Ervaringen na schade zijn eveneens welkom. Misschien kunnen we wel komen tot een top vijf van betrouwbare, coulante maatschappijen.

VERDEEL EN HEERS

De VHV doet haar best het aantal beschikbare tafels zo eerlijk mogelijk te verdelen. We kunnen geen ijzer met handen breken. Op is op! En de verkoop- c.q. ruilruimte uitbreiden heeft weinig zin. Men kapt er een gebeuren als het ware mee in tweeën, hetgeen de sfeer verpest en "de loop" doodt.

Wij vragen hiervoor begrip, vooral van grootverzamelaars of van handelaren die de pest in krijgen als ze geen drie of zelfs vier (!) tafels krijgen toegewezen.

COMMERCIE

Reclame maken voor onze vereniging lukt steeds beter. We versturen nu ook persberichten, met foto, aan buitenlandse bladen die voor ons van belang kunnen zijn (in België, Frankrijk en Duitsland).

De publiciteit in de Nederlandse bladen en kranten loopt eveneens behoorlijk. Desondanks nogmaals een verzoek. Maak reclame voor de club bij het bestuur van uw hengelsportvereniging en vergeet de gratis huis-aan-huis bladen evenmin. Die hebben meestal een schreeuwend gebrek aan gratis kopij. De kans dat ze iets plaatsen is groot, vooral indien het persbericht vergezeld gaat van een foto.

Bij de redacteur zijn op verzoek zwartwit foto's of kleurenprints verkrijgbaar, tesamen met een persbericht over de VHV.

